

บทที่ 5

ผลวิเคราะห์ชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทย

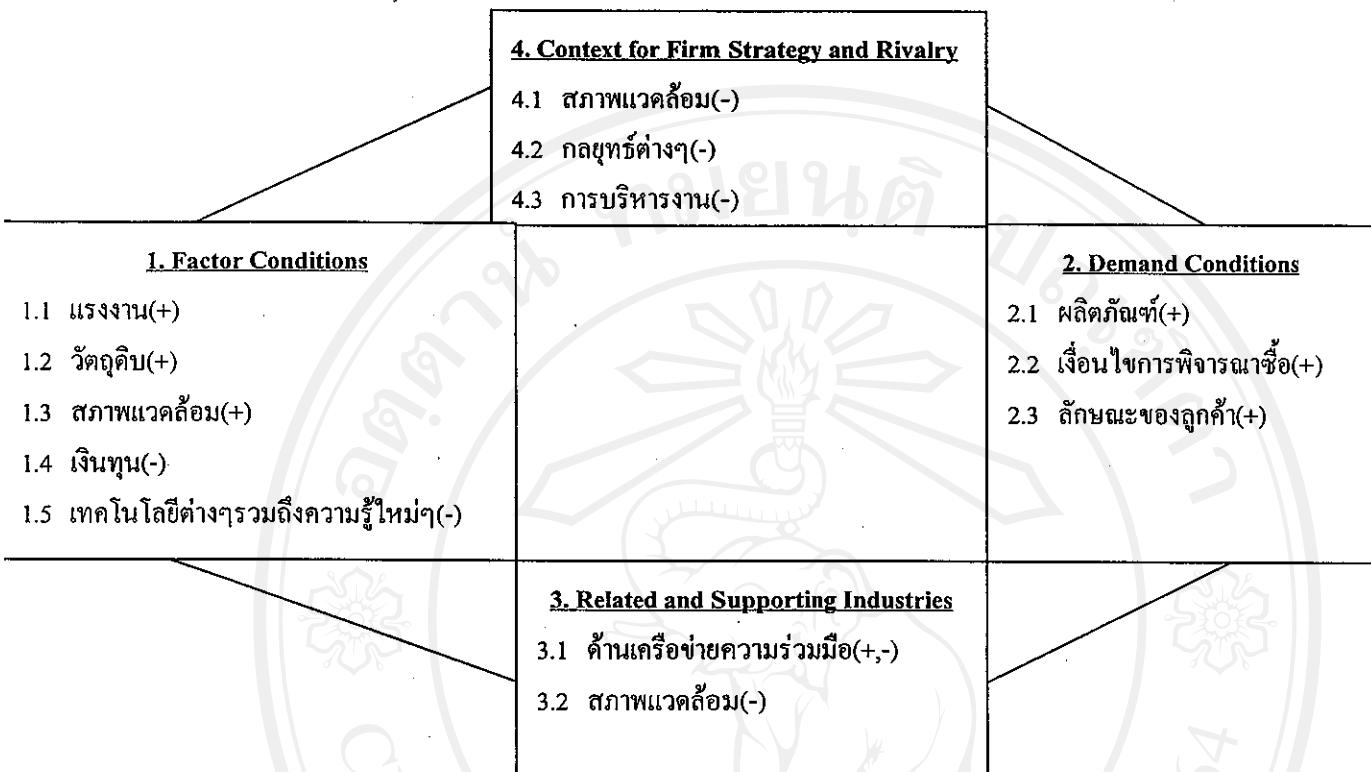
จากการที่ไปทำการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ โดยจะใช้เครื่องมือสำหรับทำการวิเคราะห์อยู่สิบคือ 1. การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศ (Diamond Model) 2. การวิเคราะห์แรงกดดันจากสภาพแวดล้อมของชุมชน (Five Forces Model) 3. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของชุมชน 4. การวิเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) ของเครือข่ายวิสาหกิจ

5.1 การวิเคราะห์ความสามารถทางการแข่งขันระดับประเทศโดยใช้ Diamond Model

ในส่วนของการวิเคราะห์ความสามารถทางการแข่งขันระดับประเทศของ ชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศโดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบ Diamond Model ทำให้ทราบว่าทางชุมชนมีข้อได้เปรียบทางการแข่งขันของแต่ละปัจจัยอย่างไร และมีข้อเสียเปรียบที่ต้องแก้ไขในปัจจัยต่างๆ อย่างไร โดยแยกปัจจัยซึ่งจะนำพาการณารออกเป็น 4 ปัจจัย ได้แก่

1. เงื่อนไขปัจจัย (Factor Conditions)
2. เงื่อนไขความต้องการ (Demand Conditions)
3. อุตสาหกรรมเกี่ยวนេื่อง และสนับสนุน (Related and Supporting Industries)
4. กลยุทธ์ของกิจการ โครงสร้างและสภาพการแข่งขัน (Context for Firm Strategy and Rivalry)

ปัจจัยทั้ง 4 อย่างที่จะได้นำไปพิจารณาด้าน รายละเอียด ในแต่ละด้านว่ามีความได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไร โดยด้านที่ได้เปรียบและอื้อประโภชน์ต่อกลุ่มจะแสดงความหมายเป็น (+) และด้านที่เป็นอุปสรรคความเสียเปรียบของกลุ่มจะแสดงค่าเป็น (-) สามารถทำให้เราสามารถอภิปรายของชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทยได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นตามโครงสร้างการวิเคราะห์ รูปที่ 5.1

รูปที่ 5.1 โครงสร้างการวิเคราะห์ความสามารถทางการแข่งขันระดับประเทศ (Diamond Model)

1. เงื่อนไขปัจจัย (Factor Conditions)

ในการวิเคราะห์ปัจจัยเงื่อนไขได้แบบการวิเคราะห์แยกออกเป็น 5 ด้านได้แก่ ด้านปัจจัยแรงงาน ด้านปัจจัยวัสดุคุณ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยเงินทุน และเทคโนโลยีต่างๆ รวมถึงความรู้ใหม่ๆ สำหรับทั้ง 5 ด้านที่ได้ทำการวิเคราะห์แยกเป็นรายละเอียดแต่ละด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านปัจจัยแรงงาน

ทางชั้นรวมมีแรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากเป็นเวลานาน อีกทั้งแรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ดี มีการศึกษาสูง มีความสนใจสนับสนุนกับผู้ประกอบการเป็นอย่างดี หรือเป็นญาติกัน ในบางครั้งแรงงานเองก็เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการเข้าร่วมการประชุมชุมชน หรือประชุมทั่วไปอีกด้วย

1.2 ด้านปัจจัยวัตถุคิน

ทางชั้นรวมมีการคำนึงถึงความสำคัญของการเลือกหารวัตถุคินเป็นอย่างมาก วัตถุคินที่นำเข้ามาใช้จะต้องได้คุณภาพ และมีราคาที่เหมาะสม โดยส่วนใหญ่ทาง ชั้นรวมจะมีสมาชิกที่ประกอบกันไปด้วยกลุ่มผู้ส่งวัตถุคิน กลุ่มผู้แปลงรูป กลุ่มผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นต้น หรือตัวผู้ส่งวัตถุคินเองก็มีการทำธุรกิจกับทาง สมาชิกในชั้นรวมมาก่อน ย่างยาวนาน จนสามารถพูดคุยปรึกษาหารือกันได้ทุกเรื่อง ตลอดเวลา คงมีอุปสรรคทางด้านภัยธรรมชาติ และวิกฤตภารณฑ์ต่างๆ ที่ยากจะ ควบคุม ซึ่งมีความมั่นใจว่าปัจจัยด้านวัตถุคินทางชั้นรวมจะสามารถควบคุมราคา และคุณภาพได้อย่างดีในช่วงปัจจุบันนี้

1.3 ด้านปัจจัยสภาพแวดล้อม

โดยสภาพแวดล้อมของชั้นรวมที่มีสมาชิกอยู่จำนวนมากกระจายกันอยู่ทั่ว ประเทศไทย พื้นที่ในการเลี้ยง การทำธุรกิจในกรุงเทพฯ ก็เป็นที่ของสมาชิก ในชั้นรวมส่วนใหญ่อยู่ในเกรทที่ที่เหมาะสม เพราะว่าโดยทั่วไปสภาพอากาศในการ เลี้ยงนกรุงเทพฯ สำนักที่จะยืดหยุ่นได้มาก คือ ขอให้อากาศโดยรวมตลอด ทั้งปีเป็นพื้นที่ที่แห้งไม่มีน้ำขัง สมาชิกโดยส่วนใหญ่จะได้รับคำปรึกษาระดับของ การจัดหาพื้นที่ในการเลี้ยงจากชั้นรวม และเท่าที่ได้มีการสังเกตพบว่าพื้นที่สมาชิก โดยมากจะแห้งไม่มีน้ำขัง มีความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งอาหารต่างๆ เป็นอย่างดี ไม่มีกลิ่นเหม็นที่รบกวนชุมชน แต่มีปัญหาเดือนน้อยค้านการคุณภาพที่ลำบาก ซึ่ง หลายๆ ที่ก่อร้างดำเนินการพัฒนาอยู่

1.4 ด้านปัจจัยเงินทุน

ปัจจัยด้านเงินทุนของทางชั้นรวมพบว่ายังมีปัญหาอยู่มากพอสมควร โดยจะ แยกอธิบายปัญหาออกเป็นกรณีได้ดังนี้

ปัญหาการจัดหาแหล่งเงินทุน และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของสมาชิกใน ชั้นรวมส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจ ไม่ได้รับการร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน เงินทุนส่วน ใหญ่จะได้มาจากทรัพย์สิน การจำนำของพื้นที่ที่มีอยู่ การคุ้มครองภูมิที่ จากการขายทรัพย์สินที่มีอยู่ เพื่อนำไปทำการลงทุน ในกรณีที่ทำแล้วประสบ ผลสำเร็จในธุรกิจก็ได้กำไรคืนมาบ้าง แต่ในกรณีที่ไม่ประสบผลสำเร็จมีปัญหา หนี้สินมากนยายนทำให้ไม่สามารถประกอบธุรกิจต่อไปได้อีก ซึ่งทางชั้นรวมเอง ปัจจุบันก็ยังไม่มีประชุมนโยบายไม่ว่าจะเป็นด้านการคุ้มครองเงิน หรือการเข้าหาแหล่ง

ทุนให้กับสมาชิกในชุมชน และสมาชิกที่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรซึ่งไม่เข้าในการเข้าหาแหล่งเงินทุนต่างๆ ดีพอ

ปัญหาด้านการจัดสรรเงินทุน และการบริหารการเงิน สมาชิกในชุมชน โดยมากยังมีความเข้าใจผิดในการบริหารการเงิน และการจัดสรรเงินทุน ส่วนใหญ่มีการเข้าใจว่าหากมีการทำบัญชีแล้ว นั้นก็คือการบริหารการเงิน ซึ่งทำให้สมาชิกเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้คำนึงถึงความสำคัญของการจัดสรรเงินทุน เช่น ในการเลี้ยงนกกระจากเทศ จะต้องมีค่าใช้จ่ายหลักเป็นประจำซึ่งก็คือค่าอาหาร และค่าอาหารนี้เองที่เกษตรกรได้มาจากการนำผืนที่ดินที่ใช้ทำนาทำไร่ไปจำนวนของทำนาหรือแม้แต่การนำเงินฝากในธนาคารที่จำเป็นใช้สำหรับกรณีฉุกเฉินมาทำการซื้อพันธุ์นกไปเลี้ยง และอีกหลายๆ กรณี นี้ก็แสดงให้เห็นถึงการจัดสรรเงินทุน และการบริหารการเงินที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการแก้ไข

ปัญหาด้านการสนับสนุนจากสถาบันการเงิน และหน่วยงานต่างๆ ปัจจุบันทางชุมชนได้มีการจัดตั้งขึ้นมากกว่า 5 ปีแล้ว ยังไม่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากหน่วยงานใดๆ แม้กระทั่งเงินสนับสนุนการจัดตั้งชุมชนของหน่วยงานเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานปศุสัตว์ และภาครัฐ ตรงนี้ถือว่าเป็นปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข เพราะการที่มีการร่วมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมใดๆ นั้นส่วนใหญ่ภาครัฐจะรับรู้และให้การสนับสนุนถ้าเป็นกิจกรรมที่คิดต่อประชาชน แต่ในกรณีที่ทางชุมชนยังไม่ได้รับความร่วมมือจากภาครัฐเท่าที่ควร จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทางชุมชนจะต้องวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว เพราะปัจจุบันทางชุมชนเมื่อมีการจัดกิจกรรมใดๆ ก็จะมีการระดมเงินจากสมาชิกเป็นส่วนใหญ่ และในบางครั้งก็ระดมเงินได้ในปริมาณที่ยังไม่เพียงพอที่จะให้บรรลุเป้าหมายของนโยบายต่างๆ

1.5 ด้านเทคโนโลยีและความรู้ใหม่

สำหรับด้านเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ ยังไม่ได้มีการนำมาใช้ในชุมชนมากนัก เพราะปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในกิจกรรมการเลี้ยงนกกระจากเทศมีไม่น่าจะมาก และเกษตรกร ก็ยังไม่เห็นความจำเป็นของการใช้เทคโนโลยีใหม่ ยกตัวอย่างเมื่อมีการทำการทำเชื้อคนกระจากเทศ ก็จะอาศัยการเชื้อตโดยการแขวน หรือเชื้อตโดยการกดลงพื้น ไม่ได้มีการนำอุปกรณ์การซื้อตไฟฟ้า หรือเทคนิคการทำแทะและสากลงมาใช้แต่อย่างใด และด้านความรู้การบริหารจัดการสมัยใหม่ต่างๆ อาทิการจัดการห่วงโซ่อุปทาน การรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ และอีกมาก ทางประธานชุมชน คณะกรรมการก็ได้มีการอบรม

สัมมนาอยู่ตลอดเวลา และได้นำความรู้ที่ได้มารีบกษาแลกเปลี่ยนกันในระหว่างการพบเจอกันในชุมชน

2. เมื่อนำความต้องการ (Demand Conditions)

ปัจจัยความต้องการที่ได้วิเคราะห์ของชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทยนั้น เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการวิเคราะห์ความสามารถในการแบ่งขันของชุมชน ที่ได้ทำการพิจารณาในด้านของกลุ่มผู้บริโภค, กลุ่มผู้รับสินค้า และปัจจัยในการตัดสินใจ สินค้าต่างๆ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านเงื่อนไขการพิจารณา และความเฉพาะของกลุ่มลูกค้า

2.1 ด้านผลิตภัณฑ์

ลูกค้าจำนวนมากได้ให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์แปรรูปกระจากเทศ เป็นอย่างมาก เพราะเป็นสินค้าที่อุดมไปด้วยน้ำนัก และคำลั้งเป็นที่นิยมในตลาด ลูกค้าส่วนใหญ่ในความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างของแต่ละผลิตภัณฑ์ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ก่อนเข้ามา โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการแปรรูปอุดมมีทั้ง เนื้อส่วนต่างๆ ของนกกระจากเทศ ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่ได้จากหนัง นกกระจากเทศ ผลิตภัณฑ์แกะสัตว์กระดูกนกกระจากเทศ และผลิตภัณฑ์จากไก่ นกกระจากเทศ ดังนี้ทางชุมชนซึ่งมีข้อได้เปรียบทางค้านความหลากหลายของ ผลิตภัณฑ์ ก็เชื่อว่าเป็นข้อดีอย่างหนึ่ง แต่ทั้งนี้ทางชุมชนได้มีนโยบายการผลิตสินค้า ที่หลากหลาย และมีคุณภาพ ก็ต้องมีการคำนึงถึงความเป็นมาตรฐานสากลด้วย เช่น ในการทำฟาร์มเลี้ยงจะต้องพิจารณาถึง สุขลักษณะในการทำฟาร์มที่ดี การปฏิบัติ ตามหลักการชำแหละที่เป็นมาตรฐาน การคำนึงถึงความมีมาตรฐานของสินค้าในแต่ละ ชิ้นด้วย

2.2 ด้านเงื่อนไขการพิจารณา

นอกจากความพึงพอใจในตัวผลิตภัณฑ์แปรรูปจากกระจากเทศแล้ว ใน การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ก็ยังมีปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อ ด้วย ค่าใช้จ่ายในการซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปกระจากเทศที่ค่อนข้างจะสูงกว่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์หลายชนิดนั้น จะเป็นตัวแบ่งแยกความจำเป็นใช้ของ ผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี ถือถ้าหากผู้บริโภครายได้มีความจำเป็นไม่มากนักในการใช้ ผลิตภัณฑ์ ก็จะไม่ซื้อ หรือในแต่ของการมองของผู้บริโภคถ้าหากว่าผู้บริโภคลุ่ม หนึ่งมองว่าผลิตภัณฑ์ที่ซื้อนี้คุ้มค่ากว่าผลิตภัณฑ์อื่น ก็จะตัดสินใจซื้อ แต่ไม่ได้

หมายความว่าผลิตภัณฑ์ที่หันน้ำจะคุ้มค่าเหมาะสมสมต่อราคainกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้ด้วย

2.3 ด้านความเฉพาะของกลุ่มลูกค้า

ลูกค้าหลักของชั้นรุ่นเป็นกลุ่มนี้มีความเฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเรื่องความคิดการตัดสินใจในการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปน้ำจากเทศน์ เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก ยกตัวอย่างเมื่อลูกค้าหลักบางคนที่ได้ทำการบริโภคสินค้าของทางสมาชิกในชั้นรุ่นอยู่เป็นประจำ แต่ก็หยุดการบริโภคผลิตภัณฑ์ของสมาชิกในชั้นรุ่นไปโดยที่ทางชั้นรุ่นไม่ทราบสาเหตุ ทั้งที่เป็นผลิตภัณฑ์ตัวเดิม ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ และความสัมพันธ์ของลูกค้าก็ยังเหมือนเดิมปกติ ปัญหาอย่างนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะว่าในกรณีนี้ทางชั้นรุ่นก็ไม่ทราบว่าลูกค้าหลักของตนเป็นลูกค้าที่สนใจ และภักดีกับผลิตภัณฑ์ของทางชั้นรุ่นอย่างไร และไม่สนใจเพราะอะไรจัดเป็นจุดอ่อนที่สำคัญในเรื่องของการหาข้อมูลลูกค้า

3. อุดสาหกรรมเกี่ยวน้ำ แสงสว่าง

ในส่วนอุดสาหกรรมเกี่ยวน้ำ แสงสว่าง และสนับสนุนนี้ ถ้าหากมองในแง่ของการเป็นห่วงโซ่อุปทานนั้น ทางชั้นรุ่นค่อนข้างที่จะมีกลุ่มที่ครบถ้วนสมบูรณ์ คือ มีทั้งกลุ่มผู้จัดส่งวัสดุคงกลุ่มผู้ผลิต กลุ่มผู้ทำการเชื่อมติดแต่ง กลุ่มผู้ทำการแปรรูป และกลุ่มผู้จัดจำหน่าย แต่หากจะมองในแง่ของการรวมกลุ่มวิสาหกิจ หรือกลุ่มอุดสาหกรรมแบบคลัสเตอร์นั้น ทางชั้นรุ่นยังมีจุดอ่อนที่ต้องแก้ไขอยู่หลายจุดด้วยกัน เมื่อเราได้นำมาวิเคราะห์พิจารณาดูสามารถแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ และทำการแยกวิเคราะห์ในรายละเอียดได้ดังนี้

3.1 ด้านเครื่องข่ายความร่วมมือ

สำหรับเครื่องข่ายของทางชั้นรุ่น ส่วนใหญ่นั้นเป็นบุคคลที่เป็นสมาชิกในชั้นรุ่นทั้งสิ้น หรือมีความเกี่ยวข้องกันภายในชั้นรุ่น ดังนั้น ถ้ากล่าวถึงความร่วมมือ ระดับชั้นรุ่นถือว่าค่อนข้างมาก แต่ถ้ากล่าวถึงค่านี้ในเครื่องข่ายความร่วมมือจะได้รับจากภาครัฐ และภาคเอกชนพบว่าไม่ดีเท่าที่ควร ยังขาดเครื่องข่ายความร่วมมือที่ก่อให้เกิดการพัฒนาของกลุ่มชั้นรุ่นน้อย

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม

กล่าวถึงสภาพแวดล้อมของอุดสาหกรรมนี้ พบร่วมมีค่านี้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่ออุดสาหกรรม และด้านที่เป็นอุปสรรคต่ออุดสาหกรรม ด้านที่

ก่อให้เกิดประโภชน์ก็ได้แก่ การที่ชุมชนมีวงจรธุรกิจครบถ้วน คือมีด้านการอุดหนุน ด้านการผลิต ด้านการจัดจำหน่าย การแลกเปลี่ยนความรู้ และด้านอื่นๆ ซึ่งทำให้ชุมชนสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองได้เป็นอย่างดี แต่ทางด้านสภาพแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคก็คือ ความสัมพันธ์ในกลุ่มยังไม่ก่อให้เกิดผลการพัฒนาความรู้เท่าที่ควร การกระจายตัวของกลุ่มที่ยังไม่มีการประสานงาน ด้านนโยบายภาครัฐที่มีการสนับสนุนให้เลี้ยงนกกระจากเทศแต่ไม่มีหน่วยงานใดออกมาช่วยเหลือ ด้านระเบียบการจัดประเภทกระจากเทศให้เป็นสัตว์เลี้ยงสวยงามที่ไม่เหมาะสมกับความเป็นจริง ด้านการออกกฎหมายคุ้มครองที่ใช้เกณฑ์เดียวกับสัตว์ประเภทอื่นที่มีความแตกต่างด้านกายภาพ และความทนทานต่อโรค และด้านค่าตอบแทนในกรณีที่เกิดวิกฤตต่างๆ ที่ภาครัฐไม่ได้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการชดใช้ค่าคุ้มครองสัตว์ในกรณีที่เกิดวิกฤต เพราะเหตุนี้ความน่าสนใจในการที่จะเข้ามาลงทุนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมดังกล่าวจึงลดลง และยังมีความเสี่ยงมากในการลงทุน จึงเป็นเหตุให้หน่วยงานและภาคเอกชน เช่น ธนาคาร หน่วยงานวิจัย บริษัท องค์กรความร่วมมือ และอื่นๆ ยังไม่ให้ความร่วมในปัจจุบัน

4. กลยุทธ์กิจการ โครงสร้างและสภาพการแข่งขัน

สำหรับกลยุทธ์กิจการ โครงสร้างและสภาพการแข่งขันนี้ ได้ทำการพิจารณาถึงตัวชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทยในแข่งขันด้าน กลยุทธ์ของทางชุมชน ด้านแผนการบริหารงานของทางชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมต่างๆ ของสภาพการแข่งขันว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องมากน้อยเพียงใด จึงได้นำเสนอในรายละเอียดไว้ดังนี้

4.1 สภาพแวดล้อม

ด้านสภาพแวดล้อมขององค์กรในสถานการณ์การแข่งขันจัดว่ายังไม่คือโดยเฉพาะด้านความร่วมมือ การสร้างความน่าสนใจในตัวธุรกิจอุตสาหกรรมโดยการมีกลยุทธ์ตอบสนองความต้องการต่อผู้บริโภค บุคคลทั่วไป และตลาดสากล ด้านนโยบายของรัฐที่ยังไม่สอดคล้องต่อการทำอุตสาหกรรมการเลี้ยงนกกระจากเทศมากนัก เป็นสภาพการแข่งขันเสรี ไม่มีการปกป้องจากภาครัฐ ซึ่งควรจะได้รับความสนับสนุนมากกว่านี้

4.2 ด้านกลยุทธ์

ทางชั้นรวมผู้เลี้ยงนักการจากเทศแห่งประเทศไทย นี้ ได้มีการเน้นย้ำในเรื่องของการพัฒนาสินค้าให้มีรูปแบบที่ลูกค้าต้องการอยู่ตลอดเวลา มีการทำการออกแบบสินค้า และการคงความเป็นมาตรฐานของสินค้าอยู่ตลอด ซึ่งเป็นเรื่องที่ทางชั้นรวมนี้ ได้เน้น และพยายามทำมาตลอด ไม่ว่าจะเกิดอุปสรรคใดก็ตาม ก็จะเห็นได้ว่าทางชั้นรวม ได้มีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการและพัฒนาอุตสาหกรรมการเลี้ยงนักการจากเทศ แต่ทางชั้นรวมจำเป็นจะต้องมีการเพิ่มกลยุทธ์การตลาด การจัดการ การเงิน และอื่นๆที่จำเป็น จะทำให้ชั้นรวมมีความสมบูรณ์พร้อมมากขึ้น

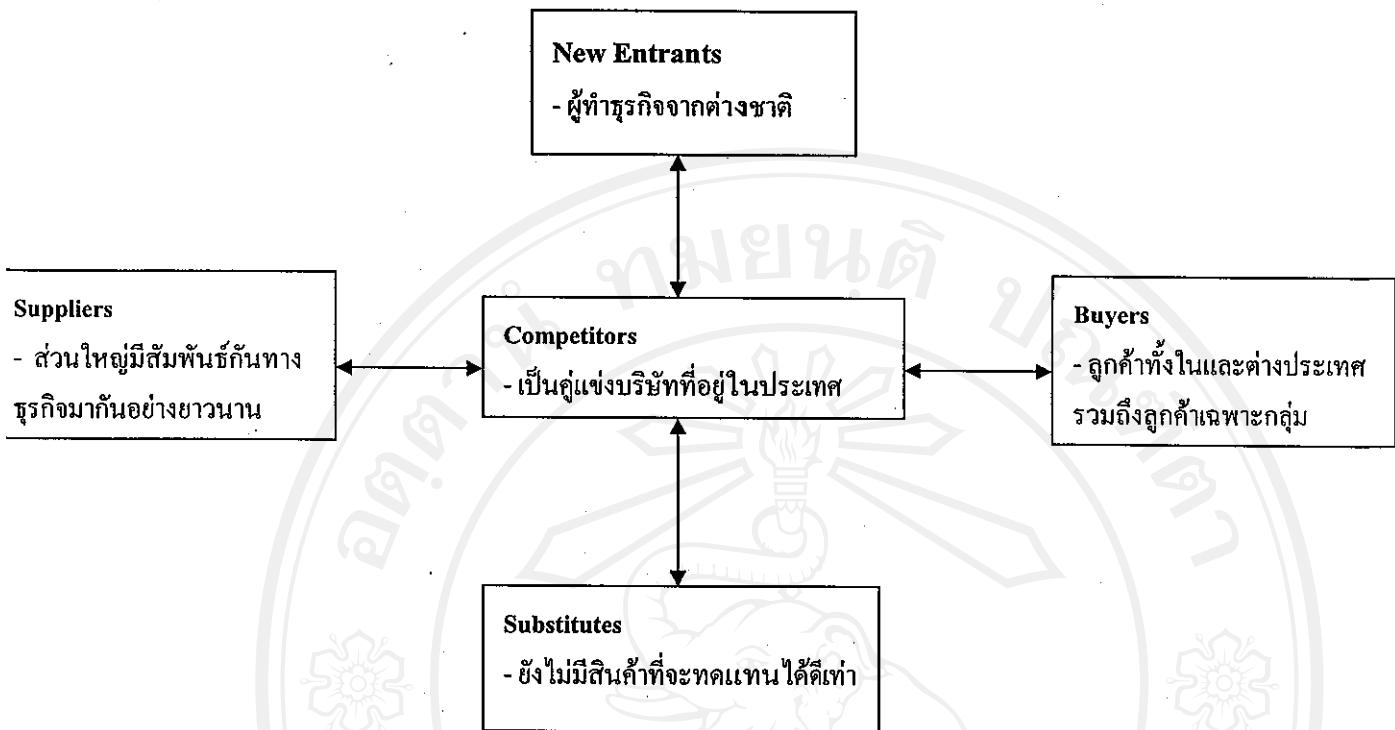
4.3 การบริหารงาน

ด้านการบริหารงานของทางชั้นรวมผู้เลี้ยงนักการจากเทศแห่งประเทศไทย ได้เน้นไปที่การบริหารงานแบบพี่แบบน้อง รับฟังความคิดเห็นของสมาชิก เน้นดูแลปัญหาสมาชิกเป็นหลัก ไม่มีความกดดัน เป็นข้อดีอย่างหนึ่งของชั้นรวมที่ทำให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วม แต่ด้านการแข่งขันระดับชาติแล้วจะต้องมีการพิจารณาถึงข้อเสนอแนะที่ได้รับจากสมาชิกให้ดีก่อนที่จะนำมาตัดสินใจ การเพิ่มเรื่องการประเมินผลงานทุกสามเดือน การบูรณาการทางความคิด เพราะในการบริหารงานระดับใหญ่แล้ว ควรจะมีตัวแทนของสมาชิกที่มีหน้าที่ในการเสนอแนวคิดต่างๆ และมีกรรมการอยู่ทำการพิจารณาข้อเสนอ พร้อมทั้งมีการปฏิบัติให้เป็นผล การตรวจสอบ ที่สำคัญการบริหารความมีระบบแบบแผนที่เป็นหลักในการปฏิบัติที่เป็นสากล

5.2 การวิเคราะห์แรงกดดันจากสภาพแวดล้อมของชั้นรวม (Five Forces Model)

การวิเคราะห์แรงกดดันจากสภาพแวดล้อมของชั้นรวม ทำให้เราสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ทางการแข่งขันภายในได้แรงกดดันทั้งห้าดังรูปที่ 5.2 ได้แก่

1. แรงกดดันจากนักลงทุนหน้าใหม่ (New Entrants)
2. แรงกดดันจากผู้ซื้อ (Buyers)
3. แรงกดดันจากผู้ผลิตและผู้ป้อนวัตถุคิบ (Suppliers)
4. แรงกดดันจากสินค้าทดแทน (Substitutes)
5. แรงกดดันจากคู่แข่งในธุรกิจนี้ๆ (Competitors) ซึ่งมีผลการจากการวิเคราะห์ดังนี้

รูปที่ 5.2 แรงกดดันห้าข้อของสภาพแวดล้อมของชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทย

(Five Forces Model)

1 แรงกดดันจากนักลงทุนหน้าใหม่ (*New Entrants*)

สำหรับในการณ์ของทางชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทยนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่าการเข้ามาของคู่แข่งขันหน้าใหม่จะเป็นการเข้ามาของคู่แข่งต่างชาติอย่างเช่น ออสเตรเลีย และจีนเป็นต้น ที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในประเทศไทย และรัฐบาลของประเทศไทยนั้นๆ ยกตัวอย่าง เช่นการเปิดเสรีทางการค้า การนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ในบางครั้งจะมีราคาต่ำกว่าในประเทศไทย หรืออาจรวมไปถึงการอนุญาตให้มีการเข้ามาลงทุนในประเทศไทยได้ ที่สำคัญคู่แข่งรายใหม่นั้นมีเงินทุนที่สูงกว่า ในบางรายแม้จะไม่เคยทำธุรกิจเดี่ยงนกกระมากก็ตาม แต่ก็สามารถเข้ามาแสวงหาที่มีงาน แรงงานในประเทศไทยได้ และที่น่าเป็นห่วง คือการลงทุนของนักลงทุนใหม่ที่เพิ่มมากขึ้นเป็นชาวต่างชาติที่มีเงินทุนมากจนในบางครั้งอาจจะสามารถตั้งราคาเท่าไหร่ก็ได้ จนทำให้ระบบกลไกการตลาดของสินค้าประยุกต์นกกระจากเทศในบ้านเราอาจพบปัญหา ดังนั้นทางชุมชนจึงต้องมีการปรับตัวให้สามารถที่จะแข่งขันได้กับนักลงทุนหน้าใหม่ได้

2 แรงกดดันจากอีกฝ่ายต่อรองของกลุ่มผู้ซื้อ (Buyers)

แรงกดดันจากอีกฝ่ายต่อรองของกลุ่มผู้ซื้อนั้นมีค่อนข้างมาก สำหรับผู้ซื้อ หรือผู้บริโภคสินค้านั้น มีความพิถีพิถันในการเลือกซื้อมาก ปัจจัยด้านราคา และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคในแต่ละราย ความหลากหลายของสินค้าที่เป็นตัวหนึ่งที่ทางลูกค้าได้ให้ความสนใจไม่แพ้กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์ที่เป็นแฟชั่น และเครื่องหนัง ลูกค้าต่างประทे�ศกำลังให้ความสนใจอย่างสูง และมีความพิถีพิถันอย่างมากที่สุดในการเลือกซื้อ นอกจากกลุ่มผู้บริโภคโดยตรงแล้ว ในกรณีผู้รับซื้อ กนกกลาง หรือตัวแทนก็ได้ให้ความสำคัญของการเลือกหางานค้าที่ดีที่สุด ไปขาย เพราะลูกค้าปลายทางเป็นตัวผลักดันให้เกิดกระบวนการพัฒนาสินค้า ทั้งทางด้านราคา และคุณภาพมาก ดังนั้นเราถือว่าผู้บริโภคเป็นแรงผลักดันที่น่าจะส่งผลดีต่อการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาของกลุ่มชุมชนเป็นอย่างยิ่ง

3 แรงกดดันจากอีกฝ่ายต่อรองของผู้ผลิตและผู้ป้อนวัสดุคิบ (Suppliers)

กรณีแรงผลักดันจากผู้ส่งวัสดุคิบก็มีอยู่หลายส่วนด้วยกัน โดยผู้จัดส่งวัสดุคิบ ส่วนมากจะเป็นสมาชิกในชุมชนหรือเป็นผู้ที่สนใจสนับสนุนดีของชุมชน และวัสดุคิบส่วนใหญ่ก็เป็นวัสดุคิบที่ไม่มีการแบ่งขั้นกันมาก แรงผลักดันด้านนี้จึงมีเพียงเรื่องของการขึ้นลงของราคาวัสดุคิบ แม้ว่าแรงกดดันจากอีกฝ่ายต่อรองของผู้ผลิต และผู้ป้อนวัสดุคิบจะมีไม่นา กในปัจจุบัน เพราะยังมีคู่แข่งไม่นัก แต่ก็ลืมไม่ได้เรื่องการควบคุมราคา ปริมาณของวัสดุคิบจะเป็นเรื่องสำคัญต่อไปในอนาคต ซึ่งส่วนใหญ่วัสดุคิบเป็นผลิตผลที่ได้จากธรรมชาติ ดังนั้นอาจจะประสบกับการขึ้นลงของราคา ปัญหาทางด้านนี้ก็มีคู่แข่งที่มากขึ้น ปัญหาภัยธรรมชาติ และที่สำคัญวัสดุคิบท้องมีคุณภาพ เพราะวัสดุคิบที่มีคุณภาพจะส่งผลให้สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้ เช่นกัน

4 แรงกดดันจากสินค้าทดแทน (Substitutes)

สำหรับกรณีแรงกดดันจากสินค้าทดแทนนี้ไม่มากนัก เพราะในกลุ่มผู้บริโภค สินค้าผลิตภัณฑ์จากน้ำมันเชื้อเพลิง เช่น ก๊าซธรรมชาติ ไนโตรเจน ฯลฯ ไม่ได้มีการบริโภค หรือเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อทดแทนผลิตภัณฑ์จากเนื้อรัก หรือสัตว์อื่นๆ แต่ เพราะมีความสนใจในลักษณะเด่นของตัวสินค้าที่ได้จากน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีความเฉพาะเจาะจงกว่าผลิตภัณฑ์อื่น

5 แรงกดดันจากคู่แข่งในธุรกิจนั้นๆ (Competitors)

แรงกดดันจากคู่แข่งที่มีอยู่ ส่วนมากจะเป็นคู่แข่งในประเทศ ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มบริษัทเอกชน กลุ่มตัวแทนการขายพันธุ์นักธุรกิจออกเทศ ที่จะมีการแข่งกันมากเป็นบางช่วง

เท่านั้น เช่น ช่วงแรกของการดำเนินธุรกิจที่มีการแบ่งกันแสวงหาที่ดินทำเลในการสร้างที่เลี้ยง อุปกรณ์ในการก่อสร้าง และอื่นๆที่ได้ราคาที่คุ้นค่ากว่าคู่แข่ง จนในช่วงของการขายพื้นที่นักลงทุนที่มีการแบ่งขันกันขยายพื้นที่นักลงทุนและโอมนิชาลกันจนผู้บริโภคไม่ได้รับข้อมูลที่แท้จริง ในช่วงเทศกาลต่างๆ และช่วงเกิดวิกฤตโรคไข้หวัดนก หรือวิกฤตอื่นๆ ที่มีการแบ่งขันกันในเรื่องความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ จนทำให้ต้องมีการทำตลาดแบบขายได้กำไรที่ลดลง เพราะสินค้ามีต้นทุนการจัดการสูง แต่ขายได้ในราคาน้ำตก ดังนั้นแรงกดดันจากคู่แข่งในธุรกิจทางชั้นรวมถึงได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

5.3 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของชั้นรวม โดยวิธีการวิเคราะห์ SWOT จากข้อมูลที่สัมภาษณ์เมื่อเรานำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนเราสามารถแบ่งผลวิเคราะห์ออกได้เป็น 2 ประเภท คือประเภทข้อมูลภายใน และประเภทข้อมูลภายนอก โดยเมื่อทำการวิเคราะห์ประเภทข้อมูลภายในจะได้ผลวิเคราะห์ของจุดแข็งจุดอ่อน และประเภทข้อมูลภายนอกจะได้ผลวิเคราะห์เป็นโอกาสและอุปสรรค จะทำให้ได้ทราบถึงสภาพของชั้นรวม นอกเหนือไปนี้ยังจะทราบแนวทางของชั้นรวมว่าควรจะวางแผนเป้าหมาย กลยุทธ์ต่างๆ อย่างไร จึงจะเหมาะสม

ตารางที่ 5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ออกเป็นประเภทปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

<u>ปัจจัยภายใน</u>	<u>ปัจจัยภายนอก</u>
<ul style="list-style-type: none"> - ด้านวัตถุคุณที่มีความพร้อม - ด้านแรงงานที่มีประสบการณ์ - เงินทุนและการจัดการ - องค์ความรู้เพิ่มเติม - ความเชื่อมโยง - ด้านสินค้าและบริการ - ขาดการจำแนกกลุ่ม - กลยุทธ์ต่างๆ - ด้านการบริหารงานชั้นรวม - ปริมาณสมาชิก - ความไม่สมบูรณ์ของกลุ่มนักเรียน - นโยบายชั้นรวมในการหาความสนับสนุน - การทำการค้ากันเองในชั้นรวม - ด้านข้อมูลและการจัดเก็บ 	<ul style="list-style-type: none"> - การค้าเสรีและผู้ค้าหน้าใหม่ - ความละเมิดในการซื้อสินค้าของลูกค้า - ไม่มีสินค้าทดแทน - ความไม่แน่นอนของคู่แข่ง - ด้านความเหมาะสมของพื้นที่ - แหล่งเงินทุน - ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ - การกระจายตัวของสมาชิก - นโยบายต่างๆของชาติที่เกี่ยวข้อง - ความต้องการของสินค้าภายในประเทศ - ความต้องการของสินค้าภายในประเทศ - โอกาสได้รับความสนับสนุน - ภัยธรรมชาติและโรคระบาด - แหล่งของข้อมูล

ตารางที่ 5.2 ผลวิเคราะห์แยกข้อมูลปัจจัยภายในและภายนอก เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค

<u>ผลวิเคราะห์ปัจจัยภายใน</u>	<u>ผลวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก</u>
<p><u>จุดแข็ง</u></p> <p>S1 เป็นชุมชนที่ตั้งขึ้น สมาชิกผู้เดี่ยมมากที่สุด S2 บริหารงานแบบประชาธิปไตย S3 การประสานงานกันตลอด S4 เป็นแหล่งความรู้. S5 ประสบการณ์สูง S6 สินค้ามีมาก หลากหลาย S7 วัตถุดิน S8 ความเหนاءสมของสถานที่</p>	<p><u>โอกาส</u></p> <p>O1 ความต้องการของภายนอก O2 เอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ O3 ตลาดภายใน O4 มีโอกาสพัฒนาเป็นกลุ่มวิสาหกิจ O5 สินค้าคุณภาพและแบรนด์ O6 ความละอิ่ดในการเลือกสินค้า</p>
<p><u>จุดอ่อน</u></p> <p>W1 บางกลุ่มในชุมชนยังขาดประสิทธิภาพ W2 ไม่ได้รับการสนับสนุน W3 กำจัดแกกกลุ่ม W4 สมาชิกที่มาหาประทัยชื่นภายใน W5 ความชัดเจนของข้อมูล W6 การบริหารต้นทุน W7 กลุ่มที่ต่างๆในการแบ่งขัน W8 การบริหารงานทั่วไป W9 การกระจายตัวของสมาชิก</p>	<p><u>อุปสรรค</u></p> <p>T1 กัยธรรมชาติ T2 โรคระบาด T3 นโยบาย T4 การค้าเสรี T5 ด้านแหล่งของข้อมูล T6 แหล่งเงินทุน T8 ความไม่ชัดเจนในคู่แข่ง T7 ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>

รายละเอียดจุดแข็งของชั้นรุ่นผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทย (Strengths)

- S1 เนื่องจากในปัจจุบันนี้ถือได้ว่าชั้นรุ่นนกกระจากเทศแห่งประเทศไทยเป็นเพียงชั้นรุ่นเดียวมีสมาชิกจำนวนมากที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จ้มีการนำเสนอแนวความคิดคิ๊ด จากสมาชิก และมีการร่วมกับพิจารณาแก้ไขปัญหาต่างๆ
- S2 ระบบการบริหารงานที่ไม่ให้มีผู้ใดมีอำนาจสิทธิ์ขาดในการตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวกับชั้นรุ่น เพราะจะต้องมีการประชุม รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกส่วนใหญ่ และฟังเหตุผลในทุกๆ ด้านก่อนจะมีการลงมติกันในระดับคณะกรรมการชั้นรุ่น ทำให้ชั้นรุ่นนี้มีความโปร่งใส ไม่มีการประพฤติทุจริต และได้รับข้อเสนอแนะความคิดเห็นด้านการบริหารงานจากสมาชิกทุกคนโดย ถือว่าสมาชิกมีส่วนร่วมในการบริหารงานอย่างเท่าเทียมกัน
- S3 มีการประสานงานกับสมาชิกทุกคนทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ภายในชั้นรุ่นอยู่ตลอดเวลาอย่างไร้หน้า สมาชิกทุกคนได้ติดตาม และเข้าใจความเป็นไปในชั้นรุ่น สภาพแวดล้อมชั้นรุ่น ตลอดจนกระทึ่งข่าวสารเรื่องที่เป็นประโยชน์กับสมาชิกต่างๆ เช่น แนวทางแก้ไขวิกฤต โรคระบาด การพัฒนาระบบการเลี้ยงนกกระจากเทศ และช่องทางตลาดใหม่ๆ การประสานงานของกลุ่มสมาชิกยุ่งแสลงในเห็นถึงความเชื่อมโยงของเครือข่าย และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกลุ่มต่างๆ ในชั้นรุ่น เช่น กลุ่มผู้แปรรูป กลุ่มผู้เลี้ยง กลุ่มส่งวัตถุคืนเป็นต้น
- S4 เนื่องจากทางชั้นรุ่นตั้งใจที่จะเป็นศูนย์เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวกับนกกระจากเทศ ดังนั้นจึงได้มีหน่วยงานการศึกษา และผู้ที่สนใจหัวไว้ไปเข้ามาศึกษาดูงาน ตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างชั้นรุ่น กับผู้ที่สนใจหัวไว้ไปในสาขาอาชีพต่างๆ
- S5 ทางชั้นรุ่น และสมาชิกส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจปศุสัตว์มาเป็นเวลานาน จึงทำให้มีทักษะ การพัฒนาการเลี้ยงใน การเลี้ยง และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆ เป็นอย่างดี
- S6 เนื่องจากชั้นรุ่นผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทยมีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกจำนวนมากจึงทำให้สินค้าของสมาชิกชั้นรุ่นมีความหลากหลาย มีสินค้ามากชนิด สามารถเพิ่มการผลิตให้มีปริมาณมากเพียงพอที่จะเข้าสู่ตลาดใหม่ๆ ได้ นอกจากนี้ทางชั้นรุ่นเองก็ได้มีร้านค้าเป็นของตัวเองเพื่อการเยี่ยมชม
- S7 ในเรื่องของวัตถุคืนในการเลี้ยงมีความพร้อมอยู่มาก หมายถึงมีปริมาณที่เพียงพอ มีคุณภาพ มีการต่อรองราคา กันได้ ทั้งนี้เพราะสมาชิกในชั้นรุ่นก็มีกลุ่มที่ทำหน้าที่

- เป็นผู้ส่งวัตถุคิบต่างๆ ด้วย ดังนั้นหากมีการเพิ่มปริมาณการเลี้ยงนกกระจากเทศ ปัญหาด้านปริมาณวัตถุคิบ คุณภาพ และเงื่อนไขการจัดส่งจะสามารถแก้ไขได้
- S8 สำหรับการเลี้ยงนกกระจากเทศในประเทศไทย ถึงพื้นที่เดียวก็จะมีไม่มากเท่าใน ออฟริกา ออสเตรเลีย หรือประเทศจีน แต่ความเหมาะสมด้านกฎหมาย และความ อดทนสมบูรณ์ก็มีมาก อีกทั้งด้านการคนนาคมที่สังคมก็เป็นปัจจัยที่ทำให้ประเทศไทยสามารถแหล่งเลี้ยงนกกระจากเทศได้

รายละเอียดจุดอ่อนของชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทย (Weaknesses)

- W1 ถึงแม้จะเป็นชุมชนขนาดใหญ่ แต่ทางสมาชิกยังขาดความสมบูรณ์ของการปฏิบัติ กิจกรรมของชุมชนและหน้าที่ของตัวเอง ควรจะมีการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มี ประสิทธิภาพ มีความรู้ในธุรกิจของตนเอง มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนา และเห็น ความสำคัญของความเชื่อมโยงของกลุ่ม
- W2 ทางชุมชน และสมาชิกส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือในเรื่องจำเป็น ต่างๆ จากทางรัฐบาล หน่วยงานเอกชน รวมถึงสถาบันต่างๆ เพราะขาดเกณฑ์ที่ จะผลักดันให้ชุมชนได้รับการสนับสนุนงานอาจทำให้ชุมชนประสบปัญหา เช่น เงินทุนไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน ไม่ได้รับความสนใจจากภาครัฐใน สถานการณ์วิกฤตต่างๆ หรือดำเนินงานในทิศทางไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ทั้งนี้ เพราะทางกลุ่มยังไม่มีนโยบายความร่วมมือ การแต่ตั้งผู้ประสานงาน มี ผู้ชำนาญการมาทำการช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจัง
- W3 สมาชิกชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สนใจเข้ามาร่วมกลุ่มกับชุมชนในวัตถุประสงค์ต่างๆ และมาจากการสายธุรกิจต่างๆ ซึ่งทางชุมชนยังไม่ได้มีการจัดหมวดหมู่ของสมาชิก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำการแบ่งขัน เพราะหากชุมชนไม่ทราบ ว่าสมาชิกชุมชนเป็นใคร ประกอบธุรกิจอะไร เกี่ยวข้องกับกิจกรรมชุมชนอย่างไร มี วัตถุประสงค์อย่างไร จะทำให้ชุมชนไม่สามารถกำหนดเป้าหมายและกิจกรรมที่ ตอบสนองความต้องการของสมาชิก
- W4 ปัญหาด้านสมาชิกอย่างหนึ่งคือ ไม่มีการเผยแพร่นโยบาย วัตถุประสงค์อย่างเป็น ระบบเมื่อมีสมาชิกในบางกลุ่มเข้ามาโดยไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ชุมชน เข้ามาเพื่อ มีเป้าหมายว่าจะมาทำการค้าขายกันภายในชุมชนไม่ได้มองตลาดภายนอก จึงผิด วัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มทำให้ห่วงโซ่อุปทานไม่สมบูรณ์ อาจก่อให้เกิดความ

- ไม่พอใจของสมาชิกด้วยกัน เกิดขุค่อนของการแข่งขัน เพราะจะทำให้สมาชิกทุกคนในชุมชนมีเป้าหมายกันคนละอย่าง
- W5 การขาดข้อมูลที่จำเป็นในการตัดสินใจ เช่น ข้อมูลคู่แข่ง ตลอดจนข้อมูลตัวเลขสำคัญทางเศรษฐกิจ ส่วนแบ่งการตลาด ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญในการวางแผนตัวของชุมชนว่ากำลังอยู่ในระดับใด มีเป้าหมายอย่างไรในธุรกิจ และการนำประโยชน์จากข้อมูลมาใช้
- W6 ในบางครั้งทางสมาชิกชุมชนยังขาดการบริหารต้นทุนการผลิตที่ดี จึงเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนที่ส่งผลถึงตัวชุมชน และคณะกรรมการชุมชนต้องออกมารับปัญหาเอง แทนที่จะได้นำเงินที่เสียหายส่วนนี้มาใช้ในการพัฒนาด้านอื่นๆ
- W7 ค้านกลยุทธ์ของการแข่งขันของทางชุมชนยังขาดความชัดเจน และรับรู้อย่างทั่วถันในสมาชิก เพราะการกำหนดกลยุทธ์การแข่งขันนั้นจำเป็นจะต้องได้ข้อมูล การวิเคราะห์สถานการณ์ อย่างมีประสิทธิภาพ
- W8 การบริหารงานทั่วไปจำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์งานประเมินผลงาน การวางแผนอย่างเป็นระบบ มีเอกสารชัดเจนและรับรู้อย่างทั่วถัน เป็นเรื่องที่ทางกลุ่มคณะกรรมการต้องรับทราบและพัฒนาต่อไป
- W9 พื้นที่ดังของสมาชิกแต่ละรายไม่ได้อยู่ในพื้นที่เดียวกัน กระจายอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งเป็นอุปสรรคในเรื่องของการเดินทาง การประชุม การติดต่อกันอยู่

รายละเอียดโอกาสของชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทย (Opportunities)

- O1 ความต้องการของผลิตภัณฑ์นกกระจากเทศ ไม่ได้จำกัดแค่เฉพาะในประเทศไทย แต่สามารถขยายไปต่างประเทศได้ เช่น สหรัฐอเมริกา สภาพญี่ปุ่น เป็นต้น
- O2 ผลิตภัณฑ์จากนกกระจากเทศสามารถที่จะแปรรูปเป็นสินค้าต่างๆ ได้อย่างมากมาย มีความเฉพาะตัว ดังนั้นหากมีการวิจัย และพัฒนา ทางชุมชนก็จะสามารถมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนได้ และสามารถออกสินค้าแปลกใหม่ได้ตลอดเวลา
- O3 ตลาดภายในประเทศมีแนวโน้มเติบโตขึ้นเนื่องจากผลิตภัณฑ์จากนกกระจากเทศเริ่มเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้นดังนั้นทางชุมชนจึงมีตลาดภายในประเทศที่ใหญ่โตขึ้น
- O4 การเพิ่มพูนความร่วมมือของสมาชิกชุมชนสามารถก่อให้เกิดการรวมตัวแบบคลัสเตอร์ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

- O5 สภาพปัจจุบันสินค้าที่มีตราเข็มห้อย ได้รับการต้อนรับจากผู้บริโภคเป็นอย่างดี และทางชุมชนมีศักยภาพที่จะสร้างรายได้ให้ในอนาคต
- O6 ผู้บริโภคสินค้าในยุคใหม่มีความพิถีพิถันในการเลือกซื้อสินค้าเป็นอย่างมาก มีปัจจัยในการที่จะตัดสินใจมาก แต่หากมีการเตรียมตัวดีจะทำให้ได้ลูกค้าที่มีความภักดีในสินค้าและบริการของชุมชน

รายละเอียดอุปสรรคของชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทย (Threats)

- T1 กัยธรรมชาติที่ไม่ได้คาดการณ์ อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างหนักให้กับผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับการเกษตร ปศุสัตว์ และที่เกี่ยวข้อง อยู่ตลอดเวลา โดยภัยธรรมชาตินี้จะพยายามได้ยาก
- T2 วิกฤตการณ์โรคระบาด เป็นปัญหาที่ทางออกได้ยาก ที่ผ่านมาทางชุมชนประสบปัญหา กับวิกฤตการณ์โรคไข้หวัดนก จนทำให้สามารถดำเนินงานนี้ไม่สามารถดำเนินธุรกิจด้านนี้ต่อไปได้
- T3 นโยบายของรัฐบาลบางข้อ อาจก่อให้เกิดปัญหา กับเกษตรกร เช่น นโยบายการสนับสนุนการเดี้ยงนกกระจากเทศ แต่ไม่มีมาตรการใดๆ ทึ้งสินที่จะรองรับการเดี้ยง การตลาด การจัดหมวดหมู่ความรับผิดชอบ หรือการให้ความร่วมมือของหน่วยงาน เช่น ในการวิเคราะห์โรคไข้หวัดนกที่ผ่านมา ทางรัฐบาลไม่ได้มีการตอบสนองข้อร้องเรียนใดๆ จากชุมชน
- T4 การเปิดเสรีทางการค้า ซึ่งมีการเข้ามาของผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจนกกระจากเทศ และการนำเข้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับนกกระจากเทศจากต่างชาติ ทำให้สถานการณ์ของทางชุมชนต้องมีการแข่งขันที่เพิ่มมากกว่าการแข่งขันกับคู่แข่งเฉพาะในประเทศไทย โดยเฉพาะการเปิดเขตการค้าเสรีกับประเทศต่างจะต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อม
- T5 ปัจจุบันการเดี้ยงนกกระจากเทศยังไม่มีความชัดเจนในข้อมูล ทางกรมปศุสัตว์ที่ยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนในเรื่องจำนวนผู้เลี้ยง เงินทุน แหล่งอาหาร มาตรฐานการเดี้ยง ดังนั้นเรื่องการหาแหล่งเงินทุนที่ชัดเจน และมีประสิทธิภาพต่อการนำไปใช้กำหนดกลยุทธ์ต่างๆ จึงต้องใช้ความพยายามอย่างสูง
- T6 แหล่งเงินทุนที่ทางสมาชิกของชุมชนสามารถเข้าหาได้ยังมีจำกัด ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องสามารถน่าสนใจให้กับแหล่งเงินทุนต่างๆ

- T7 สำหรับคู่แข่งที่มีความไม่ชัดเจน คือ ในบางครั้งก็ทำการแข่งขันกัน ในบางครั้งก็ เป็นพันธมิตรกัน ย้อมทำนายสถานการณ์ในด้านนี้ลำบาก
- T8 การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและด้านการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ยังเป็นเรื่องที่ต้อง อาศัยเงินทุนสูง หากจะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการลงทุนลำบาก ดังนั้นด้านการพัฒนาและวิจัยในเรื่องเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ จึงเป็นเรื่องที่ บังมีอุปสรรค

การนำข้อมูลดูดอร่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคมาสร้างความสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์ หลังจากที่เราได้จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคจากการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบการสร้างความสัมพันธ์ในเชิงกลยุทธ์ตาม หลัก (SWOT Matrix/ TOWS Matrix) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลในการกำหนดแนวกลยุทธ์ และนโยบาย

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
โอกาส (Opportunities)	<u>กลยุทธ์จุดแข็ง-โอกาส (S-O Strategies)</u> S6 – O1,2,3 S1 – O4 S6,7 – O5 S6 – O6	<u>กลยุทธ์จุดอ่อน-โอกาส (W-O Strategies)</u> W1,3,5,6 – O1,3 W3,5,7 – O2 W1,2,3,5,7,8 – O4 W1,5,6,7,8 – O5 W7 – O6
อุปสรรค (Threats)	<u>กลยุทธ์จุดแข็ง-อุปสรรค (S-T Strategies)</u> S3,4,5 – T1 S3,4,5 – T2 S1,2,3 – T3 S1-8 – T4 S1,4 – T5 S3 – T6 S1,2 – T7 S4,5 – T8	<u>กลยุทธ์จุดอ่อน-อุปสรรค (W-T Strategies)</u> W5,8 – T1 W5,8 – T2 W2,7 – T3 W1-8 – T4 W5 – T5 W6 – T6 W3,4,8 – T7 W7 – T8

อธิบาย : จากตารางได้กำหนดคุณลักษณะ(S) จุดอ่อน(W) โอกาส(T) และอุปสรรค(T) โดยที่ตัวเลข หลังรหัสเพื่อเป็นการระบุถึงข้อรายละเอียดข้อมูลในกลุ่มนั้นๆ

จากผลการวิเคราะห์ตามหลักของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะได้ผลการวิเคราะห์
ออกตามรายละเอียดด้านล่างนี้

1. กลยุทธ์จุดแข็ง-โอกาส (S-O Strategies) คือเป็นการกำหนดแนวทางในการ
เสริมสร้างพัฒนา และเป็นการเตรียมความพร้อมของจุด ได้เปรียบของกลุ่ม ที่มี
ความสัมพันธ์กับโอกาส นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มสามารถที่จะครอบครองโอกาส
ดังกล่าว ได้หากมีการเตรียมความพร้อมที่ดี โดยจากการวิเคราะห์จะได้ความสัมพันธ์อยู่ 4
กรณีคือ

- ความสัมพันธ์ S6 – O1,2,3 คือความสัมพันธ์ของจุดแข็งในข้อที่ 6
และโอกาสในข้อที่ 1, 2 และ 3 ที่มีความหมายว่า จุดแข็งในเรื่องของที่ทางกลุ่ม
ชั้นรวมผู้เดียวจะสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องของที่ทางกลุ่ม
ของค้านผลิตภัณฑ์อย่างดี และหากมีการพัฒนาต่อยอดไปอีกในเรื่องของการตลาด
ย่อมจะพอดีกับโอกาสการขยายตัวของตลาดสินค้านักจะต้องเดินทางที่มีแนวโน้มจะ^{เพิ่มมากขึ้น}ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดภายนอกประเทศ

- ความสัมพันธ์ S1 – O4 เนื่องจากทางชั้นรวมเป็นชั้นรวมเดียวที่มีการ
จัดตั้งสำหรับผู้เดียวจะสามารถใช้จุดแข็งและผู้เดียวขึ้นดังนี้ จึงมีสมาชิกจำนวนมาก
และสมาชิกสามารถจะทำการเลี้ยงเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ต่างๆ กันได้ โดยทาง
สมาชิกชั้นรวมจะมีตั้งแต่ผู้ที่ทำการเลี้ยง ผู้ส่งวัตถุดิน ผู้แปรรูป ดังนั้นโอกาสที่จะ
พัฒนาอยู่ในชั้นรวมไม่ว่าจะเป็นในด้านห่วงโซ่อุปทาน หรือการพัฒนาเป็นกลุ่ม
วิสาหกิจ แต่ทั้งนี้ทางชั้นรวมจำเป็นจะต้องมีการเตรียมความพร้อม การสร้างความ
นำสนใจในตัวธุรกิจหรืออุดสาหกรรมก่อน

- ความสัมพันธ์ S6,7 – O5 สำหรับด้านสินค้าของทางชั้นรวมที่เป็น^{สินค้าการแปรรูป}จากนักจะต้องเดินทางที่มีความเสี่ยงสูง แต่ทาง
ชั้นรวมก็ได้มีการจัดการระบบวัตถุดินที่ดีคือสามารถควบคุมคุณภาพและราคาได้
ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่จะมีการขยายฐานลูกค้าออกไปในส่วนของลูกค้าที่ต้องการ
สินค้าคุณภาพ และสามารถพัฒนาต่อเนื่องไปจนถึงการสร้างแบรนด์ของชั้นรวมได้

- ความสัมพันธ์ S6 – O6 เป็นเรื่องของพฤติกรรมการบริโภคสินค้า
ของลูกค้าที่เปลี่ยนไป ลูกค้ามีความพึงพอใจในการเลือกซื้อสินค้าที่มากขึ้น สินค้า
ต้องหลากหลายและต้องได้คุณภาพตามความต้องการ ดังนั้นทางชั้นรวมที่มีสินค้าที่
ได้คุณภาพและมีความหลากหลาย สามารถเพิ่มการศึกษาวิจัยตัวลูกค้าในกลุ่มนี้ก็
จะทำให้สามารถขยายตลาดไปได้อีก

2. กลยุทธ์อุดอ่อน-โอกาส (W-O Strategies) เป็นการวางแผนที่เน้นเรื่องของ การปรับปรุงพัฒนาจุดอ่อนจนมีศักยภาพสอดรับกับโอกาสที่เกิดขึ้น ได้ จากการวิเคราะห์ สามารถแยกความสัมพันธ์ได้เป็น 5 กรณีได้แก่

- ความสัมพันธ์ W1,3,5,6 – O1,3 เนื่องจากทางชุมชนยังมี ข้อบกพร่องในเรื่องของการจัดประสิทธิภาพของกลุ่มสามารถ การจำแนกประเภท กลุ่ม การสร้างอาชีวมูลต่างๆ และด้านการบริหาร โดยเฉพาะการบริหารการเงิน ต้นทุน จึงเป็นเรื่องที่ต้องทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ทางกลุ่มสามารถที่จะสร้าง ความมั่นคงในโอกาสการขยายตลาด ไปต่างประเทศและในประเทศไทยได้
- ความสัมพันธ์ W3,5,7 – O2 เนื่องจากสินค้าที่มีความเฉพาะ ไม่ว่า จะเป็นความเฉพาะ ในเรื่องของการลอกเลียนแบบมาก ความเฉพาะของตัววัตถุดิน ความเฉพาะของเทคโนโลยี จำเป็นจะต้องมีการจัดการที่ดี แต่ปัญหาของชุมชนใน เรื่องของการจำแนกกลุ่มทำให้ยังไม่พร้อมที่จะว่ากลยุทธ์ในเรื่องของการสร้าง ความเฉพาะของสินค้า เพราะในบางครั้งภูมิปัญญาท่องถิ่นของในแต่ละกลุ่มย่ออย น้อยอาจก่อให้เกิดความแตกต่างของสินค้า และที่สำคัญจะต้องมีการสร้างอาชีวมูล ในเรื่องของตลาด สินค้า การผลิต บริการ และอื่นๆด้วย
- ความสัมพันธ์ W1,2,3,5,7,8 – O4 โอกาสของการพัฒนากลุ่ม ความร่วมมือหรือเครือข่ายวิสาหกิจนี้ จำเป็นจะต้องมีการบริหารงานที่เป็นสากล มีการประเมินผลงานตลอด มีการวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับสภาพความระดับ ศักยภาพกลุ่ม มีความร่วมมือกันอย่างเป็นผลให้ก่อเกิดการพัฒนาในทุกด้าน และมี การทราบรายละเอียดของตัวกลุ่มเองว่าประกอบไปด้วยธุรกิจอะไรบ้าง มี ความสัมพันธ์เชื่อมโยงอย่างไร ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ทางชุมชนควรแก้ไขปรับปรุง ต่อไป
- ความสัมพันธ์ W1,5,6,7,8 – O5 การพัฒนาแก้ไขในเรื่องของการ จัดการประสิทธิภาพกลุ่ม การศึกษาวิจัยอาชีวมูลตลาด การบริหารจัดการด้านต้นทุน การบริหารงานทั่วไป และการกำหนดกลยุทธ์ด้านการสร้างความพอใจให้กับลูกค้า จะทำให้กลุ่มชุมชนสามารถขยายฐานการตลาดออกไปยังกลุ่มผู้บริโภคสินค้า คุณภาพ และสินค้าแบรนด์ได้ ส่งผลให้เกิดกำไรจากการค้าขายและสามารถสร้าง ความภักดีกับตัวสินค้ามากขึ้น

- ความสัมพันธ์ W7 – O6 กลยุทธ์ต่างๆของทางชุมชนไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพัฒนาสินค้าให้มีความหลากหลายหลากหลายน้ำหากมีการกำหนดกลยุทธ์ด้านอื่นๆอาทิ กลยุทธ์ด้านการตลาด การจัดการ การผลิต และการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าปะกอบด้วย ย่อมสามารถสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าได้ในระดับที่ดีแม้ว่าพัฒนารูปแบบของผู้บริโภคจะมีแนวโน้มที่ซับซ้อนมากขึ้น

3. กลยุทธ์จุดแข็ง-อุปสรรค (S-T Strategies) คือการนำความสัมพันธ์ของข้อได้เปรียบของทางกลุ่มนี้มาเป็นตัวลดหรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์สามารถหาความสัมพันธ์ได้ 9 กรณีได้แก่

- ความสัมพันธ์ S3,4,5 – T1 จากอุปสรรคด้านภัยธรรมชาติทางชุมชนควรได้มีการลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากภัยธรรมชาติ โดยการเน้นการประสานงานความร่วมมือการกระจายข้อมูล การหาวิธีที่จะสามารถหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้ จากจุดแข็ง

- ความสัมพันธ์ S3,4,5 – T2 จากอุปสรรคด้านโรคระบาดกีเข่นกัน คือการที่ทางชุมชนมีจุดแข็งที่การประสานงาน การเป็นศูนย์กลางความรู้ และการมีประสบการณ์ในการดำเนินงานนานา ควรนำจุดแข็งค้างกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการจัดการความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับอุปสรรค

- ความสัมพันธ์ S1,2,3 – T3 ด้านนโยบายของทางหน่วยงานต่างๆ ที่ไม่สอดคล้องต่อการดำเนินกิจการของกลุ่ม สามารถนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่การประชุม เพื่อรับฟังและค้นหาข้อปฏิบัติร่วมกันความรวมมือการจัดการอย่างไรให้เกิดความน่าสนใจในตัวกลุ่มทำให้หน่วยงานต่างๆกลับมาสนใจได้

- ความสัมพันธ์ S1-8 – T4 เรื่องการเบิกการค้าเสรีเป็นเรื่องที่จัดการได้ยาก เพราะฉะนั้นควรมีการเตรียมพร้อมในทุกด้านอยู่เสมอ ที่สำคัญการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องย่อมจะสามารถนำมาเป็นตัวกำหนดแนวทางการปฏิบัติได้

- ความสัมพันธ์ S1,4 – T5 ความล้าหลังของการแสวงหาข้อมูลของทางชุมชนทำให้เป็นปัญหาในการวางแผนต่างๆ ดังนั้นทางหนึ่งที่ทางชุมชนจะได้รับข้อมูลเข้ามา ก็คือการเป็นที่สนับสนุนการศึกษาดูงานด้านปัญญาตัวร์ เพื่อเป็นการที่จะได้รับข้อมูลจากภายนอกที่ทางนอกจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลของสมาชิกภายในชุมชน

- ความสัมพันธ์ S3 – T6 ด้านปัญหาของแหล่งเงินทุน และการสร้างความน่าเชื่อถือของตัวสมาชิก ความมีการประสานงานช่วยเหลือกัน ในเรื่องการสร้างความเข้าใจแหล่งเงินทุนที่ลูกค้าต้องและการเตรียมความพร้อมของผู้ที่จะใช้ทุน
- ความสัมพันธ์ S1,2 – T7 ความสับสนของการจัดการคู่แข่ง เพราะการที่คู่แข่งไม่ได้มีการแข่งขันอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้ไม่รู้ว่าจะจัดการอย่างไรดี ความมีการประชุมตั้งเกณฑ์และขอบเขตของการปฏิบัติต่อคู่แข่งที่ชัดเจน สร้างความพร้อมของการแข่งขันอย่างเสมอ
- ความสัมพันธ์ S4,5 – T8 หากมีการพัฒนาประสบการณ์ความรู้ จนมีความพร้อมพอที่จะพัฒนาการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมย่อมเป็นสิ่งที่สร้างความได้เปรียบของชุมชนได้

4. กลยุทธ์จุดอ่อน-อุปสรรค (W-T Strategies) เป็นการวางแผนป้องกันหลีกเลี่ยง การนำกลุ่มในส่วนที่เป็นจุดอ่อนเข้าไปปะทะกับอุปสรรค เพราะจุดอ่อนดังกล่าวที่มีความสัมพันธ์กับอุปสรรคจะมีความอ่อนไหว และว่องไวต่อการเกิดความเสียหายมาก จากการหากความสัมพันธ์สามารถวิเคราะห์ได้ 9 กรณีได้แก่

- ความสัมพันธ์ W5,8 – T1 คือการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เลวร้าย ของภัยธรรมชาติ เพราะทางชุมชนยังมีระบบการรับทราบ และการจัดการกับความเสี่ยงไม่ดีพอจึงควรเตรียมการให้ดี
- ความสัมพันธ์ W5,8 – T2 เช่นเดียวกับการจัดการกับภัยธรรมชาติ คือควรหลีกเลี่ยง ป้องกันให้ดีที่สุด
- ความสัมพันธ์ W2,7 – T3 อุปสรรคด้านนโยบายรัฐที่ยังไม่สอดคล้อง ทางชุมชนควรมีการสร้างความน่าสนใจในตัวอุตสาหกรรม ให้เกิดการขยายตัวของตลาดและการลงทุน หน่วยงานต่างๆ จึงจะเข้ามาสนับสนุน
- ความสัมพันธ์ W1-8 – T4 จุดอ่อนในทุกจุดก็ควรได้รับการแก้ไข เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของการเปิดการค้าเสรี ที่จะมีการแข่งขันที่มากขึ้น
- ความสัมพันธ์ W5 – T5 ความมีการจัดการด้านข้อมูล สวยงาม ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และไม่ควรตัดสินใจด้านต่างๆ บนพื้นฐานของข้อมูลที่ผิดพลาด

- ความสัมพันธ์ W6 – T6 การเตรียมความพร้อมของตัวเองก่อนการเข้าหาแหล่งทุนเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะการจัดการด้านการเงินเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นจึงควรมีการศึกษารายละเอียดของการจัดการการเงินก่อนการเข้าสู่แหล่งทุนต่างๆ

- ความสัมพันธ์ W3,4,8 – T7 คือความสัมพันธ์ของการเข้าใจในการแข่งขันและตัวคุณแข่งที่ยังไม่ละเอียดพอ ดังนั้นในการตัดสินใจที่จะแข่งขันอะไรควรมีการมองภาพ大局อ่อนตัวเองว่าได้รับการแก้ไขหรือยัง

- ความสัมพันธ์ W7 – T8 การที่ปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมของอุตสาหกรรมต่างๆ ทางชุมชนควรมีการวางแผนกลยุทธ์ที่จะจัดการกับการแข่งขันที่คู่แข่งมีความได้เปรียบด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมด้วย

จากการที่ได้ทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศแห่งประเทศไทย ทำให้เราสามารถทราบดีถึงสภาพของทางชุมชนว่าเป็นอย่างไร และสามารถวางแผนทางการกำหนดกลยุทธ์ นโยบายชุมชนว่าจะไปในทิศทางใด

5.4 การประเมินผลความสำเร็จของการพัฒนาเครือข่ายของชุมชน

หลังจากที่ได้มีการสรุปข้อได้เปรียบและข้อปัญหาจากการวิเคราะห์การดำเนินงานของชุมชน ทำให้ได้ทราบถึงแนวการดำเนินงานต่อไปของชุมชนผู้เลี้ยงนกกระจากเทศ ในส่วนของการประเมินกิจกรรมก็มีความสำคัญ เพราะจะทำให้ได้ทราบถึงพร้อมของปัจจัยที่ช่วยส่งผลทำให้ชุมชนประสบความสำเร็จตามหลักของการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ โดยการประเมินผลการดำเนินงานนั้น ได้นำหลักการพิจารณาปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) ตามหลักของการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ การพิจารณาจะแยกเป็นการประเมินปัจจัยแห่งความสำเร็จ 6 ประการ ซึ่งได้แก่

1. การเข้าใจเป้าหมายและนโยบายของการแข่งขันในทิศทางเดียวกัน
2. มีกลุ่มธุรกิจหลักเป็นผู้นำในการรวมกลุ่ม
3. กรณีความสัมพันธ์ในเครือข่ายและความก้าวหน้า
4. ตัวแทนผู้ประสานความร่วมมือ
5. กรณีผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ
6. บทบาทของทุกฝ่ายในกลุ่ม

ทั้งหมดจะได้รับการประเมินจากชื่อนมูลที่ได้ทำการสัมภาษณ์ ชื่อนมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาประกอบตามรายละเอียดดังนี้

1. การเข้าใจเป้าหมายและนโยบายของการแบ่งขันในพิศทางเดียวกัน

ในด้านการสร้างความเข้าใจในการเข้าใจเป้าหมาย นโยบาย หรือแม้แต่กลยุทธ์ที่ใช้ในการแบ่งขันยังเป็นปัญหาอยู่ เพราะทางชุมชนประกอบไปด้วยกลุ่มอาชีพที่หลากหลาย เข้ามาในชุมชนด้วยหลายหัตถศิลป์ หลายเป้าหมาย ดังนั้นต่อไปจะต้องมีการประชุมเพื่อกำหนดเป้าหมาย นโยบาย และกลยุทธ์

2. มีกลุ่มธุรกิจหลักเป็นผู้นำในการรวมกลุ่ม

ชุมชนผู้เดิมนากรจากเทศแห่งประเทศไทยเริ่มตั้งแต่ปี 2543 ได้มีการร่วมกลุ่มกันของผู้ที่ประกอบการเดิมนากรจากเทศทั้งสิ้น ทราบจนปัจจุบันทางชุมชนก็ยังคงดำเนินกิจการชุมชนโดยเน้นที่การห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจนักกระจองเทศ คือ ตั้งแต่ต้นนำซึ่งได้แก่ การเพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ การเลี้ยง การชำแหละ การแปรรูปต่างๆ ไปจนถึงการตลาด และที่สำคัญห่วงโซ่อุปทานหลักของชุมชนนี้ก็มีบทบาทเป็นผู้นำในการรวมกลุ่ม พัฒนากลุ่ม ตลอดจนเรื่องการนำประชุมความมือต่างๆ กันภาครัฐ หน่วยงานเอกชน สถาบัน ดังนั้น ในด้านปัจจัยการมีกลุ่มธุรกิจหลักเป็นผู้นำการรวมกลุ่มก็มีความเหมาะสม

3. การมีความสัมพันธ์ในเครือข่ายและความก้าวหน้า

เนื่องจากความสัมพันธ์ในทางเครือข่ายของชุมชนยังมีองค์ประกอบไม่ครบ เพาะเมื่อพิจารณาแล้วทางชุมชนมีความสัมพันธ์ในแนวลึก หลายแนวทางกัน คือ มีความเป็นห่วงโซ่อุปทานแบบซ้อนมีความครบในสายธุรกิจ แต่ในเชิงการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจจำเป็นจะต้องมีความสัมพันธ์ในแนวกว้างด้วย ทั้งความร่วมมือในด้านงานวิจัยตลาด วิจัยผลิตภัณฑ์จากสถาบันวิจัย การร่วมมือด้านเงินทุน การลงทุนเพิ่ม จากรากสถาบันการเงิน การสนับสนุนนโยบายที่สอดคล้องกับทางชุมชนของรัฐบาล และในเบื้องต้นการพัฒนาบุคลากรที่จะต้องสอดรับกับการพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ ด้วย ในปัจจัยความสำเร็จเรื่องความสัมพันธ์ในเครือข่าย จึงยังขาดหายไปในบางส่วน ที่จะต้องทำการดำเนินงานในด้านนี้ต่อไป

4. ตัวแทนผู้ประสานความร่วมมือ

ปัจจุบันไม่มีตัวแทนผู้ประสานความร่วมมือในเครือข่ายมีเพียงกรรมการ 4 คน ต้องมีการแก้ไข โครงสร้าง และมีการปรับแผนการประสานงานใหม่

5. การมีผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ

ยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจซึ่งต้องจัดหาความช่วยเหลือในด้านนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่สมาชิก

6. บทบาทของทุกฝ่ายในกลุ่ม

ในการกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายในกลุ่มเครือข่ายจะต้องมีความชัดเจนในเรื่องของการผลักดันกลุ่มไปสู่เป้าหมายและเพื่อการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ แต่จากในปัจจัยข้อแรกที่เป็นการนำเข้าสู่ในเรื่องของการกำหนดบทบาทในแต่ละฝ่ายซึ่งทางชุมชนยังมีปัญหาอยู่ ในปัจจัยด้านนี้ทางชุมชนก็ควรที่จะมีการพัฒนาต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved